

SELÉN: "NO TREBALLE AMB NEGRES"

RON: "EL MEU PENIS ÉS CAP KENNEDY"

Luce Caponegro (Selén dins del món del cinema per a adults) té 28 anys. Fa deu anys era una senzilla *go-go girl* que ballava a les discoteques italianes. Avui pot cobrar xifres amb molts zeros per rodar una pel·lícula pornogràfica amb molt poques escenes de sexe. Enmig queda una història d'espectacles eròtics en què coneix Mario Salieri, director que la va convertir en una *star* absoluta. Selén, mare d'un fill, té edificat al seu voltant un prodigiós edifici construït amb revistes, pel·lícules, programes eròtics a la televisió italiana, CD-Rom i còmics porno que ella protagonitza i que la converteixen en un Niàgara de beneficis.

—*Què li sedueix del negoci del porno, els diners?*

—No sols això. En primer lloc, que sempre m'ha agradat ser actriu, i en el cinema porno ets actriu. En el porno sóc un somni, cosa que en cinema tradicional podria no ser-ho. Després, que jo adoro l'erotisme. Tinc propostes per a fer cinema convencional, però preferesc fer un bon porno que no una pel·lícula normal mediocre.

—*Vostè és molt crítica amb l'actitud d'algunes actrius pornogràfiques.*

—Considere que les actrius que tan sols obren les cames i no participen en el paper, no hi posen ni foc ni màgia. ajuden a aquells que pensen que el porno és una cinematografia marginal; simplement es deixen penetrar. Per mi, hi ha tres divisions dins del gènere: els *bizarre*, el porno molt dur que tracta determinades desviacions sexuals, el porno estil alemany; aquelles pel·lícules que només serveixen per a masturbar-se, i el porno eròtic, que és el que a mi em complau, i en què treballo, aquell que té un argument i una elaboració estudiada. Dins d'aquest últim hi ha directors com Salieri, Andrew Blake o Cameron Grant, els millors del mercat. Una actriu que no posa el cor en el seu paper no pot accedir al porno eròtic.

—*Evidentment, no pensa de moment deixar aquest negoci.*

—Per què hauria de fer-ho? Ho passe molt bé en el meu treball, i tot-hom no pot dir el mateix.

—*Es ben cert, això. Té fama de fer el que siga, de no dir mai "no" a cap proposta dels directors, per molt dura que siga. És cert?*

—En realitat, no. No treballo amb animals, ni amb vells, ni deixo que em facen la pluja daurada, ni en films sado on practiquen el *piercing*. Ni treballo amb gent de color.

—*Es racista?*

—No és qüestió de racisme. No puc suportar el tacte de la pell negra... el contacte físic.

—*I no transigiria en aquest punt?*

—Només si és important per al director.

Joan M. Oleaque

Té 42 anys i és una llegenda. Personatge vital per entendre la història de la pornografia nord-americana, la més poderosa del món, el físic cavernari de Ron Jeremy i el seu caràcter toscament desimbolt el converteixen en una presència irreplicable dins d'aquesta indústria. Disposat a supervisar la direcció del que serà la primera pel·lícula X de Latoya Jackson, Jeremy es presenta a l'entrevista amb una samarreta que publicita un film on una porno-estrella oriental fa una *gang-bang* (número sexual d'una sola dona amb molts homes alhora) amb 300 homes. Entre parèntesis, es pot llegir: "jo era un d'ells."

—*Això de la samarreta és cert?*

—I tant! El que passa és que l'actriu al final només va poder amb 251. Entràvem de 5 en 5, així durant quasi una setmana. És la major *gang-bang* de la història.

—*Ella va sobreviure?*

—Sí, però va acabar una mica cansada (*riu*).

—*Vostè ha viscut el desenvolupament del porno americà, ha treballat amb les actrius més conegudes i l'han nomenat successor de l'actor més famós de tots els temps, John Holmes, "l'home de la tercera cama." Quin és el moment del sector?*

—Sense dubte, és bo. L'edat d'or va arribar als primers anys 80, amb Tracy Lords i Ginger Lynn, i l'obsessió pel porno que varen crear pertot arreu. Després, el sector es va omplir de mediocritat fins ara, que es va recuperant el plaer de veure grans produccions més enllà de la mera contemplació onanista. No obstant, el futur vertader del negoci del sexe, més enllà

RAFA GIL

Selén i Jeremy. Una parella explosiva.

del porno, està en la electrònica i la realitat virtual: d'ací uns anys es podrà practicar sexe amb prostitutes hologràfiques a als bordells. El futur és de les holoputes. Quant a allò de John Holmes que comentaves abans, teníem en comú que, com ell, sóc lleig i estic ben dotat. I com ell, puc orgasmar en escena quan ho desitge, només comptant de deu a zero, de vegades pense que el meu penis és cap Kennedy, ha, ha. Però punt. Ell no era un bon paio, va treballar amb Ciccilina sabent que ja havia agafat la sida. Ho va tastar tot, heroïna, prostitució amb homes... Quan va morir, tots sabíem que es cremaria a l'infern.

—*Les lleis del seu país quant a pornografia són diferents a les europees, no?*

—Bastant, encara que va per estats. Són molt absurdes: en escena, no se li poden introduir vaginalment a una actriu més de quatre dits, introduir-n'hi cinc està prohibit. La pots masturbar amb consoladors, però mai amb una botella o un plàtan. Per què? Ningú, a banda del legislador, en té ni idea.

Joan M. Oleaque